

Arrest

nr. 270 445 van 25 maart 2022
in de zaken RvV X / IV en X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HERSENS
Rue Jondry 2A
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 10 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2021 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 10 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2021 (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat C. HERSENS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing in hoofde van de eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 4 november 1989 te San Salvador. Sinds 12 januari 2013 bent u gehuwd met (...). Samen hebben jullie drie kinderen, (...), (...) en (...) (geboren in België). Sinds 2013 woonden jullie in Santa Tecla, La Libertad. In de wijk waar u woonde was de bende MS13 actief. Uw vader, (...) is al zo'n 15 tot 18 jaar actief in een busbedrijf in Lourdes Colon. Initieel werkte hij er als buschauffeur, momenteel is hij er voorzitter van lijn 77 en 79. In de periode dat hij buschauffeur was, gebeurde het dat hij op het einde van de dag werd overvallen omdat er met cash op de bussen werd betaald. De bendeleden lieten hem altijd gaan, maar sloegen hem soms in elkaar of bonden hem vast aan de bus en bedreigden hem met de dood. In de periode dat hij voorzitter was van lijn 77 en 79, probeerde de bende 18 hem te vermoorden. Uw vader is kunnen wegvlugten en vervolgens is hij altijd renta blijven betalen. Momenteel betaalt het bedrijf van uw vader in totaal aan de MS, de MaoMao, de 18 en de 18 revolucionarios maandelijks 8700 dollar. Daarnaast heeft uw vader ook nog een eigen werkplaats waar bussen hersteld worden. Daar betaalt hij 80 dollar renta voor aan de bende 18 revolucionarios. Daarnaast is uw vader ook actief als gemeenteraadslid in de gemeente Colon. Van 2012 tot 2017 werkte u als architect voor het constructiebedrijf Figuraa Gallardo constructor S.A.C.V. in San Salvador. Sinds 2017 heeft u een eigen bouwbedrijf, Dicatres, waarmee u verschillende projecten had. Soms was u verantwoordelijk voor een heel project, soms deed u de supervisie van een project en soms moest u enkel de plannen tekenen voor een project. Bij een project dat u had in Soyapango, kwam er een bendelid van de MS langs. Hij eiste dat u 50 dollar betaalde voor de week dat u er moest werken. U betaalde dit waarop u de rest van de week verder kon werken. Bij een project in de residentiële woonwijk Jardines de la Libertad, Santa Tecla, moest u ook 50 dollar betalen. U bent niet zeker of de persoon die u geld vroeg een bendelid was. U studeerde architectuur aan de universiteit, maar stopte hiermee in 2018 omdat uw bedrijf verschillende projecten had. Sinds juli 2019 had u een bouwproject in Bahia Dorado, Teotepeque. U ging hier iedere zaterdagochtend naar toe. Op zaterdag 3 augustus 2019 werd u onderweg naar het project tegengehouden door twee gewapende bendeleden op een motor. Een van de twee mannen eiste uw DUI en het geld dat u bij zich had. Daarnaast moest u hen 14 dagen later ook nog 1500 dollar betalen. De bendeleden gaven u geen instructies over waar u dit precies moest betalen, maar u ging ervanuit dat dit aan het project zou zijn omdat u hier iedere zaterdag naartoe ging. Vervolgens gingen ze weg en reed u door. U kwam twee politieagenten tegen van de nationale burgerpolitie van El Salvador (PNC). U vertelde aan hen wat er was gebeurd en ze zeiden u dat het beter was dat u wegging. U bent daarop naar het project gegaan en hebt het materiaal wat u bij had daar achtergelaten. Ook uw werknemers zeiden u, zonder dat u hen iets had verteld, dat het beter was dat u naar huis zou gaan. Op 12 augustus 2019 ging u terug naar het project om uw werknemers te betalen. De verantwoordelijke vertelde u dat bendeleden naar u waren komen vragen op het project. U vertelde die dag aan uw echtgenote wat er allemaal was gebeurd en besloot om aangifte te doen bij de politie van Lourdes, wat u deed op 15 augustus 2019. U ging naar daar omdat u hen het beste kende en er het meeste vertrouwen in had. De detective vertelde u dat u best kon onderhandelen met de bendeleden om tot een akkoord te komen. Hij lichtte u ook in dat u wettelijk beschermd was en er niemand zou ontdekken dat u aangifte had gedaan. Op 17 augustus 2019, de dag van de betaling, bleef u thuis. U stopte met uw werktelefoon te gebruiken, maar gebruikte enkel nog uw persoonlijke gsm. Op maandag 19 augustus 2020 belde u naar de verantwoordelijke die u liet weten dat ze op het project niks meer gehoord hadden en dat de werken normaal verliepen. De dag erna belde de verantwoordelijke u op omdat bendeleden u waren komen zoeken bij het project. U liet vervolgens ook aan uw werknemers weten dat zij weg moesten bij het project, omdat het voor hen ook gevaarlijk werd. Op 22 augustus stopte uw echtgenote met werken om bij de kinderen te blijven. Uw dochter ging toen ook voor de laatste keer naar school. Jullie gingen van 23 augustus 2019 tot 27 augustus 2019 nog op vakantie naar Mexico. Toen u terugkwam van vakantie vertelde de verantwoordelijke voor de bewaking u dat er, terwijl u weg was geweest, gedurende drie dagen een man met een zwarte camionet was langsgekomen die aanbelde aan uw huis. U besloot dan om met uw gezin naar het huis van uw schoonouders te gaan. Zij woonden net als u in Alpes Suizos 2 op het adres Calle Roma, 35-e, en wonen daar momenteel nog. U vertelde die dag zowel aan uw schoonouders als aan uw eigen ouders wat er was gebeurd en besloot op dat moment om naar een advocaat te gaan. U liet een volmacht opstellen bij de notaris zodat uw advocaat vervolgens opnieuw een aangifte kon gaan indienen, ditmaal bij het Openbaar Ministerie (OM). U besloot op dat moment ook om El Salvador te verlaten en kocht op 31 augustus 2019 uw tickets naar België. U superviseerde vervolgens nog het project in Planes de Renderos. Ook daar vertelden de werknemers u dat er twee keer naar u gevraagd werd. Diezelfde week vertelde uw echtgenote u ook dat ze al drie keer een man had zien staan aan de school van uw zoon. Op vrijdag 8 september 2019 was ze blijven napraten op school en zag ze een man staan toen ze wilde vertrekken, waarop ze het schoolgebouw via een andere poort verliet. Uw zoon stopte vanaf dat moment ook met naar school gaan. U besloot vervolgens om naar Lourdes Colon te gaan, waar u op 15 september 2019 bij uw oom en tante ging wonen en waar u en uw echtgenote af en toe meewerkten in de winkel. U vertrok uit El Salvador op 2 oktober 2019 met

uw echtgenote en de kinderen en vloog via de Verenigde Staten naar België waar u op 9 oktober 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Vanaf uw vertrek lag uw bedrijf stil, en hebt u het in handen van uw vader gelaten. Op 29 oktober 2019 werd uw schoonvader tegengehouden door een bendelid, die naar u vroeg. Uw schoonvader onderhandelde met de bendeleden en kwam tot een akkoord om 2000 dollar te betalen in de plaats van de 1500 dollar die u oorspronkelijk moest betalen. Ze zijn overeengekomen dat hij hiervoor 500 dollar per maand mocht betalen. Uw schoonvader vertelde aan de bendeleden dat jullie in de VS waren en zij eisten dat jullie niet meer zouden terugkeren naar El Salvador. Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort, twee paspoorten van uw echtgenote en de paspoorten van uw kinderen (...) en (...), de identiteitskaarten van u en uw echtgenote, het rijbewijs van u en uw echtgenote, de NIT-kaarten van u en uw echtgenote, twee huwelijksaktes, het aankoopbewijs van uw tickets, uw vliegtickets, informatie over uw reisweg en reisverzekering, het tewerkstellingsbewijs van uw echtgenote, registratieakte van het bedrijf Dicatres, NIT-kaart Dicatres, NRCKaart Dicatres, eerste balans Dicatres, tweede balans Dicatres, belastingen Dicatres, ontvangstbewijs van betaalde belastingen Dicatres, het papiertje met referentie van uw aangifte bij de politie, de volmacht voor uw advocaat, de aangifte van uw advocaat bij het OM, de geauthenticeerde onderhandse akte van uw notaris, identiteitsdocumenten van uw vader, documenten over het bedrijf van uw vader, certificaten van de voertuigen van uw vader, een e-mail met krantenartikelen over de dood van uw oom, twee kranten artikelen over de problemen van uw vader en de dood van uw oom en dreigbrieven gericht aan uw vader.

Op 30 november 2020 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vluchtmotieven. Deze beslissing werd op 12 mei 2021 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd.

U verliet België niet en deed op 13 augustus 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming. U verklaart dat uw problemen nog steeds actueel zijn. U voegt toe dat de bendeleden nog steeds naar u op zoek zijn. Uw broer woont momenteel in uw huis in El Salvador en hij heeft dit onder eed verklaard. Tevens verklaart u dat de oom van uw vader in 2016 vermoord werd door de bendes. Tot slot geeft u aan dat uw twee oudste kinderen kampen met stress en dat uw dochter gedurende enkele uren in het ziekenhuis moest blijven wegens een aanval van hyperventilatie. Ter staving van uw verklaringen legt u volgende documenten voor: overlijdensakte, beëdigde verklaring van uw broer en vader, een notariële akte met verklaringen van uw Salvadoraanse advocaat en een Belgisch ziekenhuisrapport over de behandeling van uw dochter.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof werd gehecht aan uw voorgehouden problemen met de bendes in El Salvador. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV. Bijgevolg rusten

er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking zou komen. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16). U voegt toe dat u nog steeds gezocht wordt door de bendeleden (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16), maar dit vloeit louter voort uit eerdere verklaringen die in uw vorig verzoek ongeloofwaardig werden bevonden en kunnen de beoordeling niet veranderen.

Ook verklaart u dat de oom van uw vader vermoord werd door bendeleden (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16). Na deze moord op de oom van uw vader bleef u echter nog vier jaar in El Salvador. Het feit dat u nadien nog meerdere jaren in El Salvador bleef, toont aan dat u geen persoonlijke vrees kende omwille van voornoemde aanslag. Ook heeft deze geen betrekking op uw persoonlijke problemen.

Aangaande de door u aangehaalde medische problematiek van uw kinderen dient opgemerkt dat u deze niet hebt gestaaft aan de hand van enige attesten (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 22). Bovendien houden medische problemen op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Ter staving van voornoemde incidenten legt u twee verklaringen onder eed voor. Uw vermeende vervolgingsfeiten werden door het CGVS echter in uw eerste verzoek reeds ongeloofwaardig bevonden. De door u voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen dus niet zomaar herstellen. De verklaringen onder eed zijn beiden afgelegd door familie van u, wat de objectiviteit van de bron onderuit haalt. Van de genotariseerde verklaring van uw advocaat over uw klacht kan hetzelfde gezegd worden. De overlijdensakte die u voorlegt toont enkel aan dat de oom van uw vader overleden is. Het ziekenhuisrapport van uw dochter toont enkel aan dat uw dochter via spoed is binnengebracht maar houdt geen verband met uw vermeende problemen in El Salvador.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een

jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden

om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 5 augustus 1989 te San Salvador. U bent sinds 12 januari 2013 gehuwd met (...). Samen hebben jullie drie kinderen (...), (...) en (...) (geboren in België). Sinds 2013 woonde u met uw gezin in Los Alpes Suizos 2, Calle Paris 31-c in Santa Tecla. U hebt in 2015 uw diploma informatica behaald en werkte sinds mei 2017 voor het Instituto Salvadoreño de Seguro Social. Op 3 augustus 2019 was uw echtgenoot op weg naar zijn project in Bahia Dorado, Teotepeque, toen hij onderschept werd door twee bendeleden van de MS13. Ze bedreigden hem met een wapen, vroegen hem om het geld dat hij bij zich had en wilden zijn DUI zien. Ze benadrukten dat ze de wijk kende waar hij woonde en smeten vervolgens de DUI op de grond. Uw echtgenoot kreeg 15 dagen om 1500 dollar te betalen. Ze bedreigden hem nogmaals en vertrokken. Uw echtgenoot ging verder naar het project, en kwam twee politieagenten tegen aan wie hij alles vertelde. De politieagenten zeiden dat het beter was om weg te gaan uit de zone daar. Uw echtgenoot ging vervolgens door naar het project, zette het materiaal af dat hij bij zich had en keerde vervolgens terug naar huis. Een week later ging uw echtgenoot op maandag terug naar het project om zijn medewerkers te betalen. De projectverantwoordelijke vertelde hem daar dat er mensen naar hem waren komen vragen en zei hem dat hij daar beter niet meer in de buurt kwam. Op 14 augustus 2019 vertelde uw echtgenoot aan u wat er allemaal gebeurd was. U diende die dag uw ontslag in en uw echtgenoot diende de volgende dag een klacht in bij de politie van Lourdes. Op 17 augustus 2019, de dag dat uw echtgenoot het geld aan de bendeleden zou moeten geven, betaalde hij niet. Jullie kwamen die dag niet buiten en zetten uw telefoons af. Op 19 augustus 2019 belde uw echtgenoot opnieuw met de projectverantwoordelijke van het project die liet weten dat op het project alles goed verliep. De volgende dag belde de projectverantwoordelijke uw echtgenoot op om te laten weten dat het project in Bahia Dorado werd stopgezet. Op 22 augustus 2019 ging u voor de laatste keer werken en ging uw dochter, (...), voor de laatste keer naar school. Van 23 augustus 2019 tot 27 augustus 2019 gingen jullie op reis naar Mexico. Bij uw thuiskomst vertelde de verantwoordelijke van de bewaking u dat dat er twee personen naar uw huis waren gekomen en gevraagd hadden of er iemand thuis was. Jullie zijn vervolgens bij uw ouders gaan wonen en u praatten zowel met uw familie als met de familie van uw echtgenoot over uw problemen. Uw schoonvader raadde jullie aan om beroep te doen op een advocaat. U besloot die dag ook om het land te verlaten. Op 28 augustus 2019 ging uw echtgenoot naar de advocaat om een klacht op te stellen voor het Openbaar Ministerie (OM). Op 29 augustus 2019 heeft de advocaat deze klacht overgemaakt aan het OM. Op 31 augustus 2019 ging u naar het reisbureau om

uw tickets te kopen. In de eerste week van september 2019 zag u bij het ophalen van uw zoon dat er een man u aanstaarde. De volgende dag gebeurde dit opnieuw. Toen dit nog een derde keer gebeurde, op 6 september 2019, hebt u de school via een andere weg verlaten. Thuis vertelde u alles aan uw echtgenoot, en besloot u dat uw zoon vanaf dan ook niet meer naar school kon gaan. Diezelfde week ging uw echtgenoot naar een ander project in Planes de Renderos. Hij praatte daar met de verantwoordelijke die hem vertelde dat ook daar mensen hem waren komen zoeken. U verhuisde vervolgens, op 16 september 2019 van Alpes Suizos 2 naar de wijk Los Castaños in Nuevo Lourdes, waar u bij de tante en oom van uw echtgenoot ging wonen. Op 2 oktober 2019 vertrok u met uw echtgenoot en kinderen uit El Salvador en vlogen jullie via de Verenigde Staten naar België, waar jullie op 3 oktober 2019 aankwamen en op 9 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden. Op 29 oktober 2019, belde uw vader u op om te laten weten dat hij een aanvaring had gehad met bendeleden van de MS13. Ze vroegen hem om 2000 dollar te betalen en de bendeleden gingen ermee akkoord dat hij 500 dollar per maand zou betalen. Uw vader betaalde dit de laatste keer in januari 2020.

Ter staving van uw verzoek voor internationale bescherming legde u volgende documenten neer: twee paspoorten, het paspoort van uw echtgenoot en de paspoorten van uw kinderen (...) en (...), de identiteitskaarten van u en uw echtgenoot, het rijbewijs van u en uw echtgenoot, de NIT-kaarten van u en uw echtgenoot, twee huwelijksaktes, het aankoopbewijs van uw tickets, uw vliegtickets, informatie over uw reisweg en reisverzekering, uw tewerkstellingsbewijs, registratieakte van het bedrijf Dicatres, NIT-kaart Dicatres, NRCkaart Dicatres, eerste balans Dicatres, tweede balans Dicatres, belastingen Dicatres, ontvangstbewijs van betaalde belastingen Dicatres, het papiertje met referentie van de aangifte van uw echtgenoot bij de politie, de volmacht voor de advocaat van uw echtgenoot, de aangifte van de advocaat bij het OM, de geauthenticeerde onderhandse akte van de notaris, identiteitsdocumenten van uw schoonvader, documenten over het bedrijf van uw schoonvader, certificaten van de voertuigen van uw schoonvader, een e-mail met krantenartikelen over de dood van de oom van uw echtgenoot, twee krantenartikelen over de problemen van uw schoonvader en de dood van de oom van uw echtgenoot en dreigbrieven gericht aan uw schoonvader.

Op 30 november 2020 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vluchtmotieven. Deze beslissing werd op 12 mei 2021 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd.

U verliet België niet en deed op 13 augustus 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming. U verwijst opnieuw naar uw oorspronkelijke verklaringen en voegt toe dat uw problemen nog steeds actueel zijn. U stelt voorts dat uw twee oudste kinderen kampen met stress en dat uw dochter gedurende enkele uren in het ziekenhuis moest blijven omdat ze een paniekaanval had. Tot slot vreest u dat bendeleden uw kinderen zouden pijn doen of ontvoeren. Ter staving van uw verklaringen legt u geen nieuwe documenten voor.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij

voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof werd gehecht aan uw voorgehouden problemen met de bendes in El Salvador. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking zou komen. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16). U voegt toe dat uw familie nog steeds gezocht wordt door de bendeleden (Verklaring Volgend verzoek, vraag 21), maar dit vloeit louter voort uit eerdere verklaringen die in uw vorig verzoek ongeloofwaardig werden bevonden en kunnen de beoordeling niet veranderen.

Aangaande de door u aangehaalde medische problematiek van uw kinderen (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 20 en 22) dient opgemerkt dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Aangaande uw vrees dat bendeleden uw kinderen zouden ontvoeren of pijn doen dient opgemerkt dat u geen concrete feiten of elementen heeft aangehaald om deze blote bewering te staven (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 20 en 22).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische

mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïncorporeerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op

ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Eerste verzoekende partij (rolnummer 267 810) en tweede verzoekende partij (rolnummer 267 808) zijn sinds 2013 gehuwd en hebben samen drie kinderen.

Verzoekende partijen beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken dan ook gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 39/60 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6/2 alsook artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, de samenwerkingsplicht, de rechten van verdediging, de gelijkheid der wapens, alsook een manifeste appreciatiefout.

3.2. De bestreden beslissingen werden genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

3.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers' volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet toe om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

3.4. Verzoekende partijen geven in eerste instantie aan dat hun raadvrouw het administratief dossier nooit mocht ontvangen en menen onder verwijzing naar artikel 32 van de Grondwet en artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet dat hen hierdoor een efficiënte verdediging wordt ontnomen zodat zij in hun rechten van verdediging en gelijkheid der wapens worden geschonden.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat, zo blijkt uit de administratieve dossiers en het verzoekschrift dat verzoekers' raadvrouw per e-mail van 3 november 2021 een kopie van de administratieve dossiers heeft opgevraagd en dat zij haar verzoek herhaalde per e-mail van 8 november 2021. Uit de administratieve dossiers blijkt dat deze werden overgemaakt op 10 november 2021.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen op 28 oktober 2021 werden betekend aan de verzoekende partijen. De laatste dag om beroep in te dienen was conform artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet 12 november 2021.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekers' raadvrouw op 10 november 2021 onderhavige beroepen indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De raadvrouw van verzoekende partijen verkoos bijgevolg om de nog lopende beroepstermijn niet verder af te wachten en op 10 november 2021 voormelde beroepen in te dienen, zonder dat zij naar eigen zeggen in het bezit was van enig administratief dossier. Dit betrof de eigen keuze van verzoekers' raadvrouw en kan dan ook het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet worden tegengeworpen, die op 10 november 2021 en wel degelijk binnen de beroepstermijn, de administratieve dossiers overmaakte.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekende partijen geen enkel element bijbrengen waaruit zou kunnen blijken dat verwerende partij niet of niet volledig heeft voldaan aan de vraag om een volledige kopie van de administratieve dossiers over te maken aan verzoekende partijen.

Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat verzoekende partijen overeenkomstig de wet van 11 april 1994 inzake de openbaarheid van bestuur een recht op inzage hebben. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzage recht enkel geschiedt op aanvraag. Verzoekende partijen en hun raadvrouw mochten tevens, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier inkijken op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Noch uit de administratieve dossiers, noch uit het verzoekschrift blijkt dat hier gebruik van werd gemaakt.

Bovendien kan er wat betreft de door verzoekers' bijgebrachte rechtspraak nog op worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben en dat verzoekers niet *in concreto* aantonen dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het bijgebrachte arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Een schending van de rechten van de verdediging, van artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet en van artikel 32 van de Grondwet, zoals aangevoerd in de verzoekschriften, kan dan ook niet worden aangenomen.

Verzoekende partijen houden vast aan hun initiële asielrelaas en verklaren dat hun problemen nog steeds actueel zijn.

Verzoeker voegt toe dat de bendeleden nog steeds naar hem op zoek zijn en dat zijn broer, die momenteel in zijn huis in El Salvador woont, dit onder eed heeft verklaard. Tevens verklaart verzoeker dat de oom van zijn vader in 2016 vermoord werd door de bendes, dat zijn twee oudste kinderen kampen met stress en dat zijn dochter gedurende enkele uren in het ziekenhuis moest blijven wegens een aanval van hyperventilatie. Ter staving van deze verklaringen legt verzoeker volgende documenten voor: overlijdensakte, beëdigde verklaring van zijn broer en vader, een notariële akte met verklaringen

van zijn Salvadoraanse advocaat en een Belgisch ziekenhuisrapport over de behandeling van zijn dochter.

Verzoekster stelt tevens dat haar twee oudste kinderen kampen met stress, dat haar dochter gedurende enkele uren in het ziekenhuis moest blijven omdat ze een paniekaanval had en dat bendeleden haar kinderen zouden pijn doen of ontvoeren.

In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden gesteld:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof werd gehecht aan uw voorgehouden problemen met de bendes in El Salvador. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV. Bijgevolg rusten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking zou komen. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16). U voegt toe dat u nog steeds gezocht wordt door de bendeleden (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16), maar dit vloeit louter voort uit eerdere verklaringen die in uw vorig verzoek ongeloofwaardig werden bevonden en kunnen de beoordeling niet veranderen.

Ook verklaart u dat de oom van uw vader vermoord werd door bendeleden (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16). Na deze moord op de oom van uw vader bleef u echter nog vier jaar in El Salvador. Het feit dat u nadien nog meerdere jaren in El Salvador bleef, toont aan dat u geen persoonlijke vrees kende omwille van voornoemde aanslag. Ook heeft deze geen betrekking op uw persoonlijke problemen.

Aangaande de door u aangehaalde medische problematiek van uw kinderen dient opgemerkt dat u deze niet hebt gestaafd aan de hand van enige attesten (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 22). Bovendien houden medische problemen op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Ter staving van voornoemde incidenten legt u twee verklaringen onder eed voor. Uw vermeende vervolgingsfeiten werden door het CGVS echter in uw eerste verzoek reeds ongeloofwaardig bevonden. De door u voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen dus niet zomaar herstellen. De verklaringen onder eed zijn beiden afgelegd door familie van u, wat de objectiviteit van de bron onderuit haalt. Van de genotariseerde verklaring van uw advocaat over uw klacht kan hetzelfde gezegd worden. De overlijdensakte die u voorlegt toont enkel aan dat de oom van uw vader overleden is. Het ziekenhuisrapport van uw dochter toont enkel aan dat uw dochter via spoed is binnengebracht maar houdt geen verband met uw vermeende problemen in El Salvador.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11,

M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door

gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

en

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof werd gehecht aan uw voorgehouden problemen met de bendes in El Salvador. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking zou komen. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16). U voegt toe dat uw familie nog steeds gezocht wordt door de bendeleden (Verklaring Volgend verzoek, vraag 21), maar dit vloeit louter voort uit eerdere verklaringen die in uw vorig verzoek ongeloofwaardig werden bevonden en kunnen de beoordeling niet veranderen.

Aangaande de door u aangehaalde medische problematiek van uw kinderen (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 20 en 22) dient opgemerkt dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Aangaande uw vrees dat bendeleden uw kinderen zouden ontvoeren of pijn doen dient opgemerkt dat u geen concrete feiten of elementen heeft aangehaald om deze blote bewering te staven (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 20 en 22).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr.

37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen,

moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Uit de lezing van de verzoekschriften blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Door wat betreft de neergelegde documenten louter te stellen dat de verwerende partij deze documenten verwerpt zonder zich te schikken naar de maatstaven van behoorlijk bestuur, die haar opleggen een pertinente analyse te maken van elk document door elk document zelfstandig te onderzoeken en te motiveren waarom, in voorkomend geval het niet wordt weerhouden, gaan verzoekers volstrekt voorbij aan de pertinente motivering van deze documenten, die voor de duidelijkheid hier opnieuw wordt overgenomen:

“Ter staving van voornoemde incidenten legt u twee verklaringen onder eed voor. Uw vermeende vervolgingsfeiten werden door het CGVS echter in uw eerste verzoek reeds ongeloofwaardig bevonden. De door u voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen dus niet zomaar herstellen. De verklaringen onder eed zijn beiden afgelegd door familie van u, wat de objectiviteit van de bron onderuit haalt. Van de genotariseerde verklaring van uw advocaat over uw klacht kan hetzelfde gezegd worden. De overlijdensakte die u voorlegt toont enkel aan dat de oom van uw vader overleden is. Het ziekenhuisrapport van uw dochter toont enkel aan dat uw dochter via spoed is binnengebracht maar houdt geen verband met uw vermeende problemen in El Salvador.”

Verzoekers beperken zich tot voormelde algemene kritiek en verwijzingen naar theoretische beschouwingen over geloofwaardigheid en bewijs, doch hiermee plaatsen zij de pertinente vaststellingen met betrekking tot deze documenten niet in een ander daglicht. De verklaringen onder eed zijn beiden afgelegd door familie van verzoekers, wat de objectiviteit van de bron onderuit haalt. Ook kan de verklaring van verzoekers' advocaat, wiens taak het is verzoekers belangen te behartigen, niet gezien worden als een objectief stuk en bijgevolg niet dienstig.

Wat betreft hun verklaring dat de oom van verzoekers vader vermoord werd door bendeleden, werd vastgesteld dat zij na deze moord nog vier jaar in El Salvador bleven wonen. Het feit dat verzoekers nadien nog meerdere jaren in El Salvador bleven, toont aan dat zij geen persoonlijke vrees kenden omwille van voornoemde aanslag. Ook heeft deze geen betrekking op hun persoonlijke problemen. De overlijdensakte die zij voorleggen toont enkel aan dat de oom van verzoekers vader overleden is, doch biedt geen zicht op hun persoonlijke problemen en/of persoonlijke vrees voor vervolging of risico op ernstige schade.

Waar verzoekers menen dat de medische documenten met betrekking tot hun dochter in samenhang met hun verklaringen dienen te worden bekeken, dient te worden vastgesteld dat het neergelegde ziekenhuisrapport van hun dochter enkel aantoonde dat hun dochter via spoed het ziekenhuis is binnengebracht en dat zij kampte met hyperventilatie, maar hieruit blijkt geen enkel verband met hun vermeende problemen in El Salvador.

De Raad wijst erop dat verzoekers bezwaarlijk ernstig kunnen volhouden dat de commissaris-generaal de door hen aangebrachte elementen niet heeft onderzocht gelet op de vaststellingen en overwegingen

zoals opgenomen in de bestreden beslissingen. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt immers ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissingen alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoekers worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komen. De Raad stelt derhalve vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekers in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. Verzoekers maken op generlei wijze aannemelijk dat hun verzoek om internationale bescherming en de door hen bijgebrachte documenten niet op individuele wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissingen in een ander daglicht zou kunnen stellen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Wat betreft de verwijzing naar het rapport Nansen en het risico voor terugkeerders, moet worden opgemerkt dat verzoekers er niet in slagen dit rapport concreet in verband te brengen met hun asielmotieven en de beoordeling ervan in het kader van hun eerste beschermingsverzoek. Verzoekers gaan er immers opnieuw aan voorbij dat er geen geloof werd gehecht aan de voorgehouden vluchtaanleiding, met name de problemen met de bende in het licht van de door hen beweerde afpersing.

Reeds in het kader van verzoekers' eerste verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat op basis van de beschikbare landeninformatie, niet kan worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing, maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet. Het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador in acht genomen, besluit de Raad dat verzoekers niet concreet aannemelijk te maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, herinnerde de Raad er in het kader van hun eerste verzoek bij arrest nr. 254 454 van 12 mei 2021 aan dat “enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).”

De Raad oordeelde dat voor El Salvador een toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is. Na zorgvuldige lezing van de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de beschikbare informatie, dringt eenzelfde conclusie zich op.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat reeds werd besproken, blijkt dat in verzoekers' geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

3.5. De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoekers werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van de door verzoekers aangevoerde bepalingen.

3.6. In tegenstelling tot hetgeen verzoekers vragen, kan de Raad de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF